

**Hodnocení diplomové práce
Kateřiny Tylšarové, DiS
„Omyl v trestním právu“**

Předložená diplomová práce obsahuje 52 stran textu a je přehledně a logicky členěna do úvodu, pěti základních kapitol a závěru. Vnější úprava práce je velmi pěkná. Okruh použité literatury je přiměřeně obsáhlý, určitě odpovídající zvolenému tématu a zahrnuje i starší práce tuzemských autorů. Po formální stránce splňuje předložená práce všechny požadavky na ni kladené.

Diplomantka si za téma své práce zvolila problematiku rozhodně nepříliš často frekventovanou a současně poměrně obtížnou, a to nejen z důvodu právní materie samotné, ale též proto, že jde o látku zákonem buď vůbec neupravovanou, nebo sice upravovanou, leč nekomplexně. Práce je přiměřeně náročná na vyhledání a rozbor pramenného materiálu a dosti náročná na samotné zpracování tématu. Použité metody zpracování odpovídají zvolenému tématu a vytyčeným cílům.

Po stručném úvodu, ve kterém diplomantka charakterizuje cíl a zaměření své práce, se v následující kapitole věnuje klíčovému pojmu trestného činu a jeho zákonným znakům, včetně forem trestné činnosti. Výklad zde podaný je poněkud zjednodušený (objekt, objektivní stránka, subjekt a subjektivní stránka nejsou obecné znaky, ale znaky typové) a nepřekračuje elementární informace.

Oproti tomu mnohem hlouběji je zpracována kapitola druhá, věnovaná subjektivním znakům trestného činu. Dobře je vyložen rozdíl mezi pojmy vina a zavinění, jakož i jednotlivé druhy a formy zavinění. Snad větší pozornost mohla být věnována odlišení nepřímého úmyslu od vědomé nedbalosti.

Třetí kapitolu své práce věnovala diplomantka okolnostem vylučujícím protiprávnost. I zde podaný výklad trpí určitými nepřesnostmi (v nutné obraně neodvracíme nebezpečí, ale výlučně útok) a nepřekračuje úroveň základních učebnicových pouček.

Jádrem diplomové práce je kapitola čtvrtá, meritorně již věnována problematice omylu. Zde diplomantka relativně podrobně analyzuje jednak samotný pojem omylu a jednak jeho jednotlivé druhy a formy. Poměrně zdařile zde využívá poznatků získaných studiem odborné literatury. Pochybnosti vyvolává tvrzení, že v případech skutkového omylu pozitivního je vyloučen úmysl i vědomá nedbalost (str. 31 poslední odstavec). Záslužně diplomantka zaregistrovala nejednotnost v názorech doktríny na posuzování případů negativního omylu o znacích okolností vylučujících protiprávnost. V případě omylu v předmětu útoku diplomantka řeší pouze situaci, kdy skutečnost je v pachatelově představě nahrazena skutečností stejně významnou (krádež kufru osobě

A namísto osobě B). Není ale řešena situace, kdy nejde o hodnoty stejně významné (například střelba na člověka v domnění, že se jedná o zvíře). Správný je ovšem postřeh, že doktrína není jednotná v posuzování omylu o normativních znacích skutkové podstaty a o okruhu norem, na které se vztahuje pozitivní právní omyl. Záslužně je věnována pozornost rovněž významu negativního právního omylu v případě osob mladistvých.

Závěrečná kapitola práce pak obsahuje několik významných rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, které se týkají problematiky omylu ve zcela konkrétních kauzách, které česká justice řešila.

V závěru své práce pak diplomantka stručně shrnuje základní poznatky, ke kterým dospěla.

Celkově lze předloženou diplomovou práci hodnotit jako dobrou. Diplomantka prokázala velmi pěknou znalost zvolené problematiky, a to nejen pokud jde o právní úpravu, ale rovněž pokud jde o dosavadní literární zpracování a judikaturu. Kladem je práce s odbornou literaturou a s judikaturou. S ohledem na vysokou náročnost zvoleného tématu práce lze omluvit některé dílčí nedostatky v tomto posudku uvedené.

Po obsahové stránce práce splňuje požadavky na ni kladené a je způsobilým podkladem pro obhajobu.

Při obhajobě své práce by diplomantka mohla vyjádřit svůj názor na právní posouzení případů, kdy u trestného činu, jehož znakem je konkrétní nebo speciální subjekt, se pachatel mylně domnívá, že požadovanou zvláštní vlastnost, postavení nebo způsobilost má, ale ve skutečnosti tomu tak není.

Předběžná klasifikace: velmi dobře.

V Praze dne 20.9.2016

JUDr. Rudolf Vokoun, CSc.
vedoucí diplomové práce